



Arrest

nr. 30.411 van 15 augustus 2009
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister bevoegd voor migratie- en
asielbeleid

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 15 augustus 2009 heeft ingediend om enerzijds bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister bevoegd voor Migratie- en asielbeleid van 26 juli 2009 *“houdende opsluiting van verzoekster met het oog op haar repatriëring”* en van 3 augustus 2009 *“waarbij beslist wordt tot heropsluiting met het oog op een gedwongen repatriëring”* en anderzijds als voorlopige maatregelen *“de onmiddellijke annulatie van de geplande repatriëring van heden 15 augustus 2009 en haar onmiddellijke vrijlating”* te horen bevelen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 augustus 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 augustus 2009 om 14u.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. NAVASARTIAN die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat C. Decordier verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing

De Raad is niet bevoegd om kennis te nemen van vorderingen die gericht zijn tegen maatregelen van vrijheidsberoving die getroffen werden nadat de noodzaak werd vastgesteld van onmiddellijke terugleiding naar de grens. In gevolge artikel 71, tweede lid van de Vreemdelingenwet zijn maatregelen van vrijheidsberoving, zoals een beslissing tot opsluiting en een beslissing tot heropsluiting enkel vatbaar voor een beroep bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de plaats van vasthouding (cfr. R.V.S.,nr.113.899 van 18 december 2002). De omstandigheid waarop de raadsman van verzoeker ter terechtzitting op hamert, namelijk dat de Dienst Vreemdelingenzaken de beslissing van 3 augustus 2009 *“tot heropsluiting met het oog op een gedwongen repatriëring”* weigerde te betekenen en hij er slechts van kennis nam bij het consulteren van het administratief dossier op de terechtzitting van 15 augustus 2009 en hij dan slechts ook kennis kreeg van de beroepsmiddelen die tegen de beslissing kunnen aangewend worden, heeft niet tot gevolg dat de beoordeling van de wettigheid van deze vrijheidsberovende maatregel zou behoren tot de rechtsmacht van de Raad. Ten overvloede merkt de Raad op dat verzoeker op pagina 4 van zijn verzoekschrift stelt dat hij bij de procedure voor de Raadkamer van 6 augustus 2009 *“te horen kreeg dat er een bevel is van 3 augustus 2009 tot heropsluiting”*. Het getuigt bovendien dus niet van een diligent optreden indien men op 15 augustus 2009 een viertal uur voor de geplande repatriëring de Raad vat tegen een beslissing waarvan men op 6 augustus 2009 kennis kreeg.

Voor zover verzoeker in zijn verzoekschrift nog de beslissing van de gemachtigde van de minister viseert van 3 juli 2009 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten evenals de beslissing van de gemachtigde van de minister van 26 juli 2009 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde, wijst de Raad erop dat deze beslissingen reeds het voorwerp zijn geweest van een arrest van de Raad (nr.30.201 van 30 juli 2009) waarbij de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en de vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen reeds werden verworpen. Conform artikel 39/82, §1, vierde lid, van de Vreemdelingenwet kan een vreemdeling niet opeenvolgend tegen dezelfde beslissingen een schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid vorderen.

Indien verzoekende partij overigens andere bedoelingen zou hebben gehad, met name de Raad bewust in een situatie te sturen waardoor er, gelet op de geschapen tijdsnood, geen andere mogelijkheid zou zijn dan ofwel, zonder een grondig onderzoek van de zaak mogelijk te maken toch een schorsing uit te lokken, ofwel een schorsing de facto te zien tot stand komen, lijkt haar houding een misbruik van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te houden.

2. Betreffende de vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen

Overeenkomstig artikel 44 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 worden de vorderingen tot het bevelen van voorlopige maatregelen ingediend bij een afzonderlijk verzoekschrift, wat in casu niet het geval is. Overigens wordt opgemerkt dat de vordering tot het horen bevelen van voorlopigemaatregelen een accessorium is van de vordering tot schorsing en vermits de vordering tot schorsing wordt verworpen ook de vordering tot het horen bevel van voorlopige maatregelen moet worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en de vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 15 augustus tweeduizend en negen door:

mevr. M. EKKA, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. HUYS toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. HUYS

M. EKKA